

Nếu Bây Giờ Gặp Lại

Nếu bây giờ gặp lại / đâu, đó, ở giữa đường / Thầy, Trò, biết còn thương / như ngày xưa không nhỉ?

Trải qua hai Thế kỷ / dẫu chưa hai trăm năm / nhưng ai cũng hiểu ngầm: chuyện gì cũng thay đổi!

Thay, đổi: Cũ thành Mới? Không chắc vậy đâu nha! Chắc nhất là cái già...già nua vì tuổi tác!

Ngày xưa tôi mập mập, bây giờ tôi héo hon....Các em tuổi đang Xuân...là hồi đó, thôi nhá!

Hôm nọ đi trong phố, tôi bỗng dưng phải dừng, trước mặt tôi, chụm chân / là một người phụ nữ...

Bà hỏi: "Nhớ em chớ, ông Thầy cũ của em?". Tôi đáp khẽ, "Tôi quên...nhiều người thời dĩ vãng!".

"Em biết Thầy nói lãng, em làm sao quên Thầy!". Rồi bà nắm cánh tay / tôi, như người thân thiết...

Kể chuyện gì cũng...thiệt, tôi quay trí nhớ, về...những buổi chiều sơn khê, sương che mờ mái ngói...

Tôi đáp lời Sông Núi, các em im lặng, buồn...Có em nước mắt tuôn và...tôi tuôn nước mắt!

Các em thương, tôi biết! Tôi biết, Thầy thương mà...Cuộc chinh chiến đã qua...Tôi ra tù, xa nước...

Chao ôi thời gian trước, bây giờ...cũng khóí mây!

*

Người đàn bà buông tay, tôi ra, lau con mắt. "Em mừng khi được gặp / lại Thầy...mà lại xa!".

Em mãi là nụ hoa / nở chiều tôi, thật đẹp...

Trần Văn Lệ